

Var Gücünle Birazda Sen Bağır

— buglem-sozer · 04 Mayıs 2010

bir yalnızlık içerisinde almış başımı gidiyorum
ağzımın sol yanında yağmurun damlası
ve eşkiya gözlerimde gece
siyahınla sevişiyorum
kimseciklerin koynunda hırpalıyarak yalnızlığımı
belki bu sabah
belki birazdan ölebilirim
hatta kulağıma eğilen denizle
bir adım atarak kaybolabilirim
son dokunuşum
son intiharım
tutkuna

elini ver aşk
bir ağacın gölgesinde sana sarılıyorum
tam gitme vakti söyletme beni kendine
bak
iyi kalpli günahlarını emziriyorum/
acınla büyüyen yüzlerini
önce terimi soy
sonra en iştahlı düşlerimi
ıslak elbiselerimin altından utanarak
sana bakıyorum
ve gözlerinde yine
yoksul bir şehir seviyorum
ah bilsen susuzluğumu
pişman olursun
elini ver

hüzünlerle çoğalan kalbin maviyi bulandırırken
dokunduğun her lafta seni iyi anlıyorum
akıl ölümle dans ederken farkımız yok
korkma yüreğimden
korkma yalnızlığımdan
denizle bir gelmişiz sana

birazda sen gel

rüzgar başını çevirsede önüne
ne zamandır sesimi tazeliyorum
kendini sesime bağışla

var gücünle birazda sen bağır

cehennemindeyim